

Vragen en antwoorden

Dit artikel is het derde deel van de tekst van een sessie van het Wereldcongres van de TS te Sydney (2001), met deelname van mevrouw Joy Mills, de Eerwaarde Samdhong Rinpoche en Professor Ravi Ravindra.

Vraag 6:

Veel mensen zijn teleurgesteld in het proberen de wereld te verbeteren. Soms lijkt het een vergeefse poging, want de wereld gaat door met egoïsme en vernietigingsdrang en dat lijkt te weinig mensen iets te kunnen schelen. Zouden de sprekers zich hierover willen buigen?

RR. Iemand die zich hier druk over maakt drukt alleen maar zijn eigen ego uit, denkend, 'Ik moet het doen. Ik zou het moeten kunnen klaren.' Men kan alleen maar zijn deel doen. Te fantaseren dat men het hele universum op eigen kracht kan omkeren is alleen maar ego-inspanning. Zelf ben ik ervan overtuigd dat iemand die wanhoopt hulp nodig heeft, daar hij te zeer door zijn ego gedreven wordt.

SR. Wanneer u er altijd op gericht bent de wereld te veranderen, dan zal de wereld zeker niet veranderen, evenmin als uzelf. Om Krishnamurti aan te halen: 'u bent de wereld.' Wanneer u tracht uzelf te veranderen, dan ligt dat binnen uw vermogen, binnen uw bereik. Wanneer u zichzelf transformeert, zult u merken dat de wereld al getransformeerd is; u hoeft niet te wachten tot de wereld eerst getransformeerd is voordat u zichzelf transformeert. Het individu dat uit de wereldse stroom stapt impliceert dat men zichzelf eerst transformeert.

Om die reden moeten wij denken op universeel niveau, maar handelen op lokaal niveau. Wanneer wij trachten ons erop te concentreren om onszelf te verbeteren, dan zal de transformatie van de wereld automatisch volgen.

RR. Ik zal u een verhaaltje vertellen zoals opgetekend door Laura Huxley, (de vrouw van Aldous Huxley), over Krishnamurti. Hij zei vaak dat men niet moet proberen goed te doen. Dus zei Laura Huxley, 'Maar u gaat wel al goedgeoede door de wereld!' En hij antwoordde: 'niet expres.'

Vraag 7:

Wanneer de biotechnologie erin slaagt een gekloond menselijk wezen te produceren, kan dat dan een normaal mens zijn, met een spiritueel bewustzijn?

RR. Ik zou niet weten waarom wij ons buitengewoon druk moeten maken over dit punt, terwijl we, op een bepaalde manier, de hele tijd gekloond worden. Tenslotte vinden de meeste geboorten plaats in volkomen bewusteloosheid. Dat is een feit. Dus om je voor te stellen dat er veel bewustzijn gemoeid is met zwanger worden of geboren worden is alleen maar fantasie. Sommige van deze vragen lijken des te meer schokkend tegen de achtergrond van een hele wetenschappelijke of technologische doorbraak, maar ze zijn eigenlijk een voortzetting van hetzelfde punt. Wij worden de hele tijd gekloond op de één of andere manier en reproduceren onszelf mechanisch. Zit daar dan een spiritueel bewustzijn in? Ja en nee. De vorm bestaat, maar wordt de vorm feitelijk bewoond door enig bewustzijn? Mijn eigen gevoel is dat de vorm in feite uitdrukking geeft aan een eigenschap van bewustzijn, meer dan dat bewustzijn gegenereerd wordt door de vorm. De algemeen wetenschappelijke, technologische tendens is om te werken aan het ontwikkelen van de vorm, maar ik geloof niet echt dat dit de manier is waarop het feitelijk gebeurt. Over het algemeen hebben we eerder de vormen als antwoord op de eisen van het bewustzijn, dan andersom.

SR. Ik geef over het algemeen geen commentaar op dit soort dingen, omdat ik sterk geloof dat wetenschappelijke kennis geen authentieke kennis kan zijn, wat er ook ontwikkeld wordt. Sommige mensen zeggen trots dat de leringen van de Boeddha heel wetenschappelijk zijn en ik vertel hen: 'u beledigt de Boeddha.' De leringen van de Boeddha zijn niet wetenschappelijk; hij leerde ons de Waarheid en wetenschap kan nooit de Waarheid vinden, kan nooit naar wijsheid leiden. De kloppende krachten zijn krachten van nabootsing, die de voorwaardelijke scheppen waaruit een duplicaatlichaam geconstrueerd kan worden. Dat is heel gemakkelijk. Zoals professor Ravi Ravindra terecht zei, alles is een soort kloningsproduct. De reproductie van het lichaam is heel goed mogelijk, omdat het lichaam het resultaat is van bepaalde specifieke oorzaken en voorwaarden die samenkomen en op dat tijdstip ontstaat het lichaam en groeit het. Klonen is niet nieuw, omdat de oorzaken en voorwaarden van de natuurlijke reproductieve krachten alleen maar worden geïmiteerd door middel van een kunstmatige procedure.

Zo'n gedupliceerd lichaam kan overgenomen of in bezit genomen worden door een bewustzijn dat op geboorte wacht. Maar wat ik heel definitief kan zeggen is dat het bewustzijn in die menselijke vorm beslist niet dezelfde zal zijn als die van de persoon van wiens lichaamsweefsels er gekloond is. Er zullen twee persoonlijkheden zijn en twee bewustzijnsstromingen en als zij vermenigvuldigd worden zullen het allemaal verschillende individuen zijn. Hiervan ben ik honderd procent zeker. Misschien kan ik u daarvan vandaag een soort attest geven en dan kunnen mensen dat later verifiëren wanneer het feitelijke menselijke klonen plaats heeft gevonden.

Vraag 8:

Mededogen en wijsheid zijn twee belangrijke eigenschappen. Wanneer wij de gelegenheid zouden krijgen één van de twee te kiezen, welke moeten we dan het eerst kiezen?

SR: Deze vraag zou zich niet voordoen wanneer men werkelijk een greintje mededogen en wijsheid had. Wanneer ik deze vraag beantwoord, zo op het eerste gezicht, kom ik in de verleiding te zeggen dat mededogen zonder wijsheid niet gevaarlijk is. Maar 'wijsheid' zonder mededogen kan gevaarlijk zijn. Dus wanneer iemand deze keus krijgt en hij slechts één ervan en niet allebei kan kiezen, zou hij mededogen moeten kiezen. Wanneer men mededogen heeft, volgt wijsheid automatisch. Evenzo volgt mededogen wanneer men wijsheid verwerft. Maar als er veronderstelde wijsheid bestaat zonder mededogen dan heeft die wijsheid geen waarde. Dus als er een keus bestaat tussen de twee vind ik dat wij voor mededogen moeten kiezen.

RR. Ik wil dat graag onderstrepen. Te denken dat de Boeddha wijs was maar zon-

der mededogen is een oxymoron (dit is een stijlfiguur met twee tegenovergestelde begrippen, red.). Eén van de nogal interessante stellingen waarop Krishnamurti de nadruk placht te leggen was dat de roos er niet toe besluit te geuren als een roos. Dit is feitelijk hoe wij vaststellen dat het een roos is. Een wijs iemand probeert niet mededogend te zijn; zo stellen wij vast dat deze persoon wijs is.

JM. Er bestaat geen keuze, omdat wijsheid mededogen is. Wijsheid is niet kennis, of informatie; wijsheid is mededogen en mededogen is wijsheid. Daarom kan er geen keuze tussen de twee bestaan.

Uit: *The Theosophist*,
februari 2002
Vertaling: A.M.I.

Als we het idee van eenheid aanvaarden,
niet als een ideaal maar als een feit in de natuur,
dan beïnvloedt dit vanzelfsprekend
ons gehele leven,
en zal het lange tijd ons gedrag bepalen.
We moeten onszelf afvragen:
Is dit voor mij een waarheid?
Is het de hoogste waarheid?
Zo ja, wat zijn de gevolgen daarvan
voor mijn eigen leven?

Emily B. Sellon